

**Akademie múzických umění v Praze
HUDEBNÍ A TANEČNÍ FAKULTA**

Hudební umění
Kytara

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Kytarová tvorba v díle anglických autorů 20. století

Jan Čonka

Vedoucí práce: MgA. Anna Hronová
Přidělovaný akademický titul: BcA.

Praha, Duben, 2023

**The Academy of Performing Arts in Prague
Music and Dance Faculty**

Music Art
Guitar

BACHELOR'S THESIS

Guitar work in the work of English authors of the 20th century

Jan Čonka

Thesis supervisor: MgA. Anna Hronová
Awarded academic title: BcA.

Prague, April, 2023

P r o h l á š e n í

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci s názvem

Kytarová tvorba v díle anglických autorů 20. století

vypracoval samostatně pod odborným vedením vedoucího práce a s použitím pouze uvedené literatury a pramenů a že práce nebyla využita v rámci jiného vysokoškolského studia či k získání jiného nebo stejného titulu. Souhlasím s tím, aby práce byla zveřejněna v souladu se zákonem a vnitřními předpisy AMU.

Praha, dne

.....

[Jméno Příjmení, podpis]

Poděkování

Na tomto místě bych velice rád poděkoval své vedoucí práce MgA. Anně Hronové za vstřícný a chápavý přístup při vedení této práce a za poskytnutí potřebných informací k výběru zvoleného obsahu.

Abstrakt

V této bakalářské práci zkoumám život a kytarové díla anglických skladatelů 20. století. Vyzdvihuji i velký přínos kytaristy Juliana Breama, který se o tento repertoár zasloužil. Cílem této práce je prozkoumání všech kytarových děl od zmíněných skladatelů. Poukazuji na veškeré okolnosti vzniku děl i jejich inspirační zdroje. V druhé kapitole se zabývám životem Juliana Breama. Zabývám se jeho přístupem ke kytarovému repertoáru a jeho zásluhu o rozšíření mnoho dalších kytarových skladeb, které i nahrál na své alba. Tento počín napomohl k lepšímu propagování těchto děl. V praktické části bakalářské práce zkoumám interpretační záměry třech kytarových virtuózu na dílo Five Bagatelles od Williama Waltona.

Abstract

In this undergraduate thesis I explore the lives and guitar works of 20th century English composers. I also highlight the great contribution of guitarist Julian Bream to this repertoire. The aim of this thesis is to explore all the guitar works by the composers mentioned. I point out all the circumstances of the creation of the works and their sources of inspiration. In the second chapter I discuss the life of Julian Bream. I discuss his approach to the guitar repertoire and his contribution to the expansion of many other guitar compositions, which he also recorded on his albums. This work has helped to better promote these works. In the practical part of my bachelor's thesis, I examine the performance intentions of three guitar virtuosos on William Walton's Five Bagatelles.

Obsah

Úvod	1
1 Významní angličtí skladatelé 20. století	2
1.1 William Walton.....	2
1.2 Malcolm Henry Arnold	4
1.3 Benjamin Britten	7
1.4 Lennox Berkeley.....	9
1.5 Michael Tippet	12
1.6 Cyril Scott.....	14
2 Julian Bream a jeho přínos kytarovému repertoáru.....	17
3 William Turner Walton – Five Bagatelles: porovnání nahrávek kytaristů	21
3.1 Alvaro Pierri.....	21
3.2 Sean Shibe	22
3.3 Julian Bream.....	23
Závěr.....	25
Seznam použitých zdrojů.....	26

Seznam příloh

- Příloha 1 – Noty Five Bagatelles Williama Waltona

Úvod

Ve své bakalářské práci se budu věnovat životopisům anglických skladatelů 20. století, kteří se zasloužili o velmi významný kytarový repertoár. S tímto je spjata i osobnost Juliana Breama, pro kterého všechny tyto zmíněné skladby byly zkomponovány.

Důvodem volby tohoto tématu je můj velký zájem o anglickou kytarovou hudbu 20. století. Tvorba zmiňovaných skladatelů je mi velmi blízká a proto jsem se snažil shromáždit životopisná data skladatelů a rovněž Juliana Breama, jednoho z největších kytarových interpretů. Ve své práci jsem se zaměřil především na dílo *Five Bagatelles* od Williama Waltona, které mám sám ve svém repertoáru.

V první kapitole se věnuji biografii všech zmíněných skladatelů od útlého věku až po jejich úmrtí. Představuji zde jejich hudební tvorbu v různých životních etapách. U každého skladatele poukazuji na setkání s kytaristou Julianem Breamem, které zásadním způsobem ovlivnilo rozhodnutí komponovat pro kytaru. U všech zmíněných kytarových skladeb se zabývám veškerými okolnostmi vzniku těchto děl.

V druhé kapitole se zabývám životem Juliana Breama a jeho přínosem kytarovému repertoáru. Zmiňuji také jeho první koncertní zkušenosti až po nahrávání velmi významných kytarových alb.

V poslední kapitole se věnuji praktické části této práce. Vybral jsem zde tři kytaristy a porovnávám jejich interpretační přístup k dílu *Five Bagatelles* od Williama Waltona. Použil jsem nahrávky od Alvara Pierriho, Seana Shibe a Juliana Breama. Ten Waltona seznámil s technickými možnostmi kytary a byl skladatelově hudební představě nejbližší. Nahrávky Seana Shibe a Alvara Pierriho tak přináší další možný, často i velmi rozdílný, pohled na interpretaci tohoto díla.

Cílem této práce je seznámení s anglickými skladateli 20. století, s jejich tvorbou pro kytaru a s osobností Juliana Breama. Mým záměrem je objektivně porovnat interpretační přístup různých kytaristů k *Five Bagatelles* Williama Waltona.

1 Významní angličtí skladatelé 20. století

1.1 William Walton

William Turner Walton se narodil 29. března 1902. Poprvé ho s hudbou seznámil jeho otec Charles Alexander Walton, který byl učitelem zpěvu, varhaníkem a vedl místní kostelní sbor. V roce 1912, když mu bylo deset let, byl přijat jako sborista do Christ Church Cathedral v Oxfordu. William se začal učit hrát na klavír, varhany a měl také soukromé hodiny houslí. Ty potom ale jeho otec zrušil, protože se na ně William nedostatečně připravoval. Od roku 1918 Walton dále rozvíjel své hudební nadání na Oxfordské univerzitě, kde setrval jen dva roky. Studium ukončil, aniž by získal titul. Jeho učitelé na univerzitě rychle rozpoznali jeho obrovský talent a originalitu a poskytli mu vynikající hudební vzdělání. Po skončení studia se Walton setkává se dvěma významnými osobnostmi - Georgem Gerschwinem a Igorem Stravinským, kteří ho v budoucí tvorbě velmi ovlivnili. Jedno z prvních děl, které bylo ovlivněno těmito skladateli, je Smyčcový kvartet č.1, který skládal v letech 1918 – 1919. Je věnován Deanu Thomasovi Strongovi.¹ Thomas Strong byl anglický biskup a teolog. Působil také jako vícekancléř na Oxfordské univerzitě.

V roce 1920 se Walton na Oxfordské univerzitě seznámil s bratry Sittwelovými. Ti mu nabídli, aby se k nim do Londýna přestěhoval. Walton v tomto roce studium na univerzitě ukončil a tak s touto nabídkou souhlasil a odjel do Londýna. Walton se díky tomuto rozhodnutí dostal do kontaktu s hlavními představiteli literární a hudební kultury té doby. S rodinou Sittwelových mohl sdílet lidské, umělecké a kulturní zážitky, které ho bez pochyby formovaly v jeho dospívání. V letech 1921 – 1922 zkomponoval Walton jedno ze svých nejvýznamnějších děl s názvem *Fecade*. V tomto díle je propojena vypravěčská četba básní Edith Sittwel s doprovodem šesti nástrojů: klarinet, flétna, saxofón, trubka, violoncello a perkuse.² Ve dvaceti letech se Walton dostal do většího povědomí veřejnosti.

¹ MINDEROVIC, Zoran. William Walton. <https://www.encyclopedia.com/people/literature-and-arts/film-and-television-biographies/william-walton> [online]. 2016 [cit. 2023-03-13].

² KENNEDY, Michael. *Portrait of Walton*.s.18-21 Oxford University Press, 1989. ISBN 0193154188.

V roce 1923 odjel do Salzburgu, kde v rámci Mezinárodního festivalu soudobé hudby zaznělo v podání McCallugh Quartet jeho Smyčcové kvarteto op. 1. Díky této zkušenosti se Walton seznámil se skladatelem Albanem Bergem, který ho představil Arnoldu Schönbergovi. Větší hodnotu mělo pro Waltona setkání s Georgem Gerschwinem. Ten ho inspiroval ke zkomponování díla *Fantasie Concertanto* pro klavír a orchestr, která měla premiéru 5. ledna 1928 v Queen's Hall v Londýně. Tato skladba je třívětá a každá věta je věnována jednomu z jeho přátel Sittwelovým. První věta byla věnována Osbertovi, druhá Edith, třetí Sacheverell. V roce 1928 – 1929 napsal v italském letním sídle Sittwelových skladbu pro svou přítelkyni Christabel Mclanerovou. Jedná se o Koncert pro violu, který měl premiérovat virtuos Lionel Tertis, který ale nakonec odmítl skladbu hrát. Dílo nakonec premiéroval Paul Hindemith, se kterým se Walton setkal v Salzburgu. Premiéra proběhla 3. října 1929 v Queen's Hall v Londýně. Tato skladba se poté stala velmi oblíbenou součástí v repertoáru mnohých violistů.³

Přišlo období Druhé světové války a Walton musel narukovat jako řidič sanitky pro britskou organizaci Air Raid Precautions. V tomto období ale William komponoval dále, v roce 1940 dokončil balet *The Wise Virgins*. V tom samém roce ho kontaktoval Chicago Symphony Orchestra, aby napsal orchestrální předehru *Scapio*. Walton tuto nabídku přijal. V roce 1941 byl William povolán domů z vojenské služby, aby skládal hudbu k filmům. Za pouhých dvacet dní zkomponoval hudbu k filmu *Next of kin*. V roce 1942 dostal nabídku od BBC, aby složil hudbu k rozhlasové hře *Kryštof Kolumbus*. Waltonovo poslední dílo 40. let byla hudba k Olivierovu filmu *Hamlet*. Po válce se Walton setkal s mladým skladatelem Benjaminem Brittenem.⁴

Během 50. let Walton získal mnoho dalších ocenění a byly mu uděleny dva čestné doktoráty z University of Cambridge v Londýně. V roce 1955 se opět vrátil ke skládání filmové hudby pro režiséra Laurence Oliviera, kterému složil hudbu do filmu *Richard III*.

V roce 1971 se Walton setkal s uznávaným anglickým kytaristou Julianem Breamem a na jeho přání začal psát skladbu *Five Bagatelles*, kterou věnoval Malcolm Arnoldovi k jeho 50. narozeninám. Walton nehrál na kytaru a ani nevěděl, co je možné z technického hlediska na tento nástroj zahrát. Proto toto dílo psal ve spolupráci s Breamem, se kterým konzultoval problematiku a možnosti techniky kytarové hry. Bream premiéroval toto dílo v rámci

³ Adams, Byron. "Waltone, sire Williame." *Grove Music online*. 2001; [cit 15. 04 2023]. Dostupné z: <https://www.oxfordmusiconline.com/grovemusic/view/10.1093/gmo/9781561592630.001.0001/omo-9781561592630-e-0000040016>.

⁴ KENNEDY, Michael. *Portrait of Walton*. s.119-126 Oxford University Press, 1989. ISBN 0193154188.

Hudebního festivalu v anglickém Bathu v roce 1972. Byl první, který tuto skladbu i nahrál. Walton si toto dílo natolik oblíbil, že ho v roce 1975 přepracoval pro sólový klavír a jako suitu pro orchestr s názvem *Varij Capricci*. William Walton napsal ještě jedno dílo pro tenor a kytaru s názvem *Anon in love*. Jedná se o šest písní věnových Julianu Breamovi a Peterovi Piersovi.⁵

V sedmdesáti letech Walton pokračoval v komponování. V roce 1974 napsal krátká sborová díla *Magnificat* a *Nunc dimittis*. V roce 1980 napsal své poslední dvě skladby pro sólové violoncello a dílo s názvem *Prologo e fantasia*, zkomponované pro ruského violoncellistu Mstislava Rostropoviče.⁶

Sir William Walton zemřel v roce 1983 v italském městě La Mortella.

1.2 Malcolm Henry Arnold

Malcolm Arnold se narodil 21. října 1922 v anglickém městě Northampton jako nejmladší z pěti dětí Wiliama a Annie Arnoldových. Jeho rodina patřila mezi velmi významné obchodníky té doby. Wiliam Arnold vlastnil továrnu na výrobu obuvi a další obuvnictví, které bylo v poválečné době velmi žádané. Annie Arnoldová byla potomkem skladatele Wiliama Hawese, po kterém zdělila velké hudební nadání. Wiliam Hawes byl anglický hudebník a skladatel. Zastával funkci ředitele divadla Lyceum, kde přispíval svými skladbami. Arnolda vedla v jeho počátečním hudebním vzdělání jeho matka Annie, která byla podle jeho slov výbornou klavíristkou a korepetitorkou. Své rané kompozice, drobné skladby, věnoval Arnold své matce k narozeninám. Už od dětství bylo komponování jeho vášní, a proto ho rodiče zavedli k místnímu varhaníkovi Philipovi Pfaffovi, který působil v kostele St. Matthew's, aby předal Arnoldovi základy harmonie a kontrapunktu. Pro Malcolma to byla velká příležitost a zkušenost, ze které dále čerpal ve své hudební kariéře. Už v dětství Malcolma velmi oslovila jazzová hudba.⁷

Vliv jazzu je patrný i v jeho kompozicích. Jedna z prvních nahrávek, kterou slyšel a velmi si ji oblíbil, byla od kytaristy Djanga Reinhardta (1910 – 1953). Djanga obdivoval celý život. Interpret, který na Malcolma zapůsobil nejvíce, byl Luis Armstrong. Setkali se na rodinné dovolené v Royal Bath Hotel v Bournmouth. Armstrongův hudební projev a stavba jeho

⁵ Five Bagatelles for Guitar by Sir William Walton | This is Classical Guitar. This is Classical Guitar [online]. Copyright © 2023 Bradford Werner, [cit. 15.04.2023]. Dostupné z: <https://www.thisisclassicalguitar.com/five-bagatelles-for-guitar-william-walton/>

⁶ KENNEDY, Michael. *Portrait of Walton*. s.277-278 Oxford University Press, 1989. ISBN 0193154188

⁷ CRAGGS, Stewart Roger. *Malcolm Arnold: A Bio-Bibliography*. s.3. ISBN 978-0387530864.

improvizací Malcolma uchvátila natolik, že si ve dvanácti letech pořídil trubku, na kterou se začal učit hrát sám. Jeho starší bratr Aubrey studoval v Londýně, kde se setkal s jazzovým klavíristou Fredem Elizaldem, který hrával pravidelně v londýnském hotelu Savoy. Aubrey později seznámil Elizalda s Malcolmem. Elizalde mu věnoval spoustu jazzových nahrávek a seznámil ho i s vážnější hudbou. Představil mu díla Williama Turnera Waltona a George Gerschwina. Ti ho velmi ovlivnili v jeho následující tvorbě.⁸

V roce 1937 Arnold jezdil do Londýna na soukromé hodiny za Ernestem Hallem, který byl velice slavným trumpetistou té doby. Na univerzitě Royal College of Music získal Arnold stipendium. Po dvou letech studia na této univerzitě získal Arnold angažmá v Londýnské filharmonii, nejprve na pozici druhého trumpetisty, po dvou letech již jako hlavního.⁹

Rok 1944 byl pro Arnolda v osobním životě velmi nešťastný, z důvodu úmrtí jeho bratra v Royal Air Force. Po této ráně se Arnold dobrovolně přihlásil do vojenské služby, nevydržel zde ale dlouho, střílel se sám do nohy, aby se mohl vrátit zpět domů. V roce 1946 opět nastoupil jako trumpetista do Londýnské filharmonie, kde setrval do roku 1948. V tomto roce místní filharmonie provedla Arnoldovu předehru Beckus the Dandipratt, kterou i nahráli pro místní nahrávací společnost Decca. Bylo to jedno z prvních děl, které získalo velké ocenění od veřejnosti.¹⁰

Poté Arnold přerušil působení v Londýnské filharmonii, aby se mohl nastálo věnovat komponování. V roce 1948 získal od Sira George Dysona, ředitele Royal College, cestovní stipendium, které využil na své cesty do Itálie, kde se dále rozvíjel v komponování. Po návratu do Anglie se Arnold věnoval komponování na plný úvazek. Složil svou první velkou symfonii, kterou dokončil 11. února 1949. Velkou stopu zanechal i jako filmový skladatel. V letech 1947 – 1969 napsal více než 100 filmových skladeb pro hrané a dokumentární filmy. Mezi jeho největší úspěch se řadí hudba k filmu „most přes řeku Kwai“, který režíroval David Lean. S tímto režisérem spolupracoval i nadále a vytvořil hudbu filmům The sound Barrier a Hobson´s Choice, které byly také velmi uznávané. V 50. letech také poskytl Arnold spoustu hudebních partitur pro anglické a americké celovečerní filmy, mezi které patří např. The Night My Number Came Up, The Constant Husband, The Key, nebo The Roots of heaven. Poslední hudební materiál, který poskytl byl do filmu David Copperfield.¹¹

⁸ Malcolm Arnold | Faber Music. Faber Music [online]. Copyright © 2023 Faber Music [cit. 25.04.2023]. Dostupné z: <https://www.fabermusic.com/we-represent/malcolm-arnold>

⁹ CRAGGS, Stewart Roger. *Malcolm Arnold: A Bio-Bibliography*. s.4. ISBN 978-0387530864.

¹⁰ Malcolm Arnold: A Life - Classic FM. Classic FM - The World's Greatest Music [online]. Copyright © [cit. 18.03.2023]. Dostupné z: <https://www.classicfm.com/composers/arnold/guides/malcolm-arnold-life/>

¹¹ CRAGGS, Stewart Roger. *Malcolm Arnold: A Bio-Bibliography*. s.4-5. ISBN 978-0387530864.

V roce 1973 se Arnold přestěhoval do Irska, nedaleko města Dublin, kde složil svou 9. symfonii, která byla dokončena 9. září 1973. Skladatel tuto symfonii nazval jako „volnou“, byla zkomponována na počest jeho dětí Katherine, Roberta a Edwarda. Mezi další významná hudební díla patří druhý Smyčcový kvartet z roku 1975. V té době byl požádán Londýnskou filharmonií, aby zkomponoval dílo k dvousetletému výročí filharmonie. Arnold na tuto počest zkomponoval Philharmonic Concerto op. 120, které mělo velký úspěch.¹²

Malcolm Henry Arnold se zasloužil i o kytarový repertoár. S jeho skladbami pro kytaru je spjata osobnost Juliana Breama, pro kterého Arnold napsal tři skladby - Fantasie pro kytaru op. 107, Serenáda pro kytaru a smyčce op. 50 a nejvýznamnější dílo, Koncert pro kytaru a komorní orchestr op. 76. Jako první Arnold zkomponoval Serenádu pro kytaru. Julian Bream ji slyšel a sám ji také interpretoval. Oslovil Arnolda, zda by nenapsal také koncert pro kytaru a orchestr. Arnold souhlasil a začal koncert psát. Při komponování tohoto díla Arnold konzultoval s Breamem problematiku a techniku kytarové hry. V koncertu je velký vliv jazzu, zejména od hudby Djanga Reinhardta. Koncert měl premiéru 25. července 1959 v Jubilee Hall v Aldeburghu, kde ho Julian Bream pod taktovkou Malcolma Arnolda premiéroval.¹³Fantasie pro kytaru op. 107 byla zkomponována v roce 1971. Tato skladba má sedm částí: Prelude, Scherzo, Arietta, Fugetta, Arietta, March, Postlude. Jelikož Bream i Arnold našli velké zalíbení v jazzu, tato skladba je inspirovaná také v tomto stylu. Objevuje se zde mnoho kytarových technik, které Bream Arnoldovi nabízel u komponování této skladby. V předposlední části se na kytaře objeví imitace virblu, která skladbě dodává více rytmický charakter.¹⁴

Arnold umírá 23. září 2006 v Norwich v Norfolk and Norwich University Hospital. V den jeho smrti mělo v Breadfordu premieru baletní inscenace Northern Ballet Theatre Musketeers.¹⁵

¹² Malcolm Arnold | Faber Music. Faber Music [online]. Copyright © 2023 Faber Music [cit. 25.04.2023]. Dostupné z: <https://www.fabermusic.com/we-represent/malcolm-arnold>

¹³ Concerto for Guitar & Chamber Orchestra | Malcolm Arnold - Wise Music Classical. Home - Wise Music Classical [online]. Copyright © Eduardo Fernández [cit. 25.04.2023]. Dostupné z: <https://www.wisemusicclassical.com/work/12270/Concerto-for-Guitar--Chamber-Orchestra--Malcolm-Arnold/>

¹⁴ Fantasy for Guitar, Op.107 by Malcolm Arnold | This is Classical Guitar. This is Classical Guitar [online]. Copyright © 2023 Bradford Werner, [cit. 25.04.2023]. Dostupné z: <https://www.thisisclassicalguitar.com/fantasy-for-guitar-op107-malcolm-arnold/>

¹⁵ Malcolm Arnold | Faber Music. Faber Music [online]. Copyright © 2023 Faber Music [cit. 25.04.2023]. Dostupné z: <https://www.fabermusic.com/we-represent/malcolm-arnold>

1.3 Benjamin Britten

Benjamin Britten byl anglický skladatel, klavírista a dirigent. Narodil se 22. listopadu 1913 v Lowestoftu. Jeho otec Robert byl vystudovaný zubař s úspěšnou praxí, ale svou práci rád neměl. Nebyl vůbec hudebně nadaný a pravděpodobně by byl radši uvítal, kdyby si Benjamin vybral jinou cestu, než se stát hudebníkem. Když ale jeho otec viděl u Brittena velký hudební talent, podporoval ho a byl na něho pyšný. S hudbou ho poprvé seznámila jeho matka, která byla amatérskou zpěvačkou.¹⁶ Britten začal komponovat drobné skladby už od 5 let, ačkoliv ještě neměl žádné hudební vzdělání. V sedmi letech ho matka učila základům hry na klavír a poté na violu. Benjamin byl považován za malý zázrak, ve čtrnácti letech měl složeno přes 500 malých skladeb. Některé motivy se dále objevovaly v jeho následujících kompozicích¹⁷.

V roce 1925 začal docházet na soukromé hodiny ke skladateli a violistovi Franku Bridgeovi. V té době začal psát Smyčcový kvartet F dur. V roce 1930 získal Britten stipendium na Royal College of Music v Londýně. Začal zde studovat skladbu u Johna Irelenda a hru na klavír u Arthura Benjamina. U Bridge ve studiu i nadále pokračoval v rámci soukromých hodin. Po třech letech Benjamin ukončil své studium na Royal College of Music, které završil skladbou Simple Symphony pro smyčce op. 4. Kromě jeho velkého skladatelského nadání byl Benjamin i výborným klavíristou a dirigentem. Byl velice pracovitý, disciplinovaný a dokázal komponovat neuvěřitelnou rychlostí.¹⁸

Po studiu se Benjamin věnoval komponování na plný úvazek. V letech 1935 - 1937 komponoval hudbu k filmu, do kin, radií a divadel. V roce 1939 složil na objednávku Variace na téma Franka Bridge Op. 10 pro smyčcový orchestr. Toto dílo bylo provedeno na Hudebním festivalu v Salzburgu. Benjaminova hudba sklízela velký úspěch a obdiv ve Spojených státech, kam také v roce 1939 odcestoval se svým blízkým přítelem Peterem Pearsem, který byl pro Benjamina celoživotní inspirací v jeho tvorbě. Zkomponoval zde Klavírní koncert D dur op. 13, Houslový koncert op. 15, písňové cykly Sedm sonetů Michelangelových a operetu Paul Bunyan. V roce 1942 se oba vrátili zpět do své rodné země. Po cestě ze Spojených států Benjamin zkomponoval skladby Obřad koled a Hymnus ke Sv. Cecílii pro sólové hlasy a smíšený sbor. Po návratu do své rodné Anglie složil operu

¹⁶ MATTHEWS, David. *Benjamin Britten*. s.10-11. 2013. ISBN 9781908323385.

¹⁷ Remembering Benjamin Britten: November 22, 1913–December 4, 1976 | Counter-Currents. Access forbidden! [online]. Copyright © 2023 Counter [cit. 25.04.2023]. Dostupné z: <https://counter-currents.com/2013/11/remembering-benjamin-britten/>

¹⁸ MATTHEWS, David. *Benjamin Britten*. s.19-21. 2013. ISBN 9781908323385.

Zneuctění Lukrécie, která měla svou premiéru na festivalu v anglickém Glyndebournu 12. července 1946. V roce 1947 se Benjamin usadil v malém městečku Aldeburgh, kde žil až do konce svého života. Založil si zde svůj hudební festival, na kterém pravidelně uváděl své díla.¹⁹

Benjamin obdržel spoustu vyznamenání a cen. V roce 1964 získal zlatou medaili Královské filharmonické společnosti. Ve věku padesáti let získal cenu Roberta O. Andersona Aspena za humanitní vědy, kde obdržel 30 000 dolarů. V roce 1974 vyhrál Ravelovu cenu francouzské vlády. Jeden z největších Brittenových vzorů byl anglický skladatel Henry Purcell. Nepřinášel příliš do hudby nové techniky, držel se spíše tradičnějších forem i obsahu.

Benjamin Britten se také zasloužil o kytarový repertoár. V roce 1952 se seznámil s kytaristou Julianem Breamem, kterému bylo v té době pouhých 19 let, ale už tehdy se snažil co nejvíce rozšířit kytarový repertoár. Nejprve Bream požádal Brittena, aby napsal písně pro zpěv a kytaru. Tak vznikl soubor lidových písní *Songs from the Chinese*, kterou napsal v roce 1957. Britten na kytaru hrát neuměl a tak se po čase začal zabývat tím, jaké zvukové a další možnosti či konkrétní omezení s sebou komponování pro tento nástroj přináší, aby pro něj mohl skládat co nejlépe. Poté, co Bream dostal notový materiál lidových písní, byl naprosto uchvácen a chtěl s Brittenem navázat ihned spolupráci. Domluvili se na sólové skladbě pro kytaru a tak vzniklo jedno z nejvýznamnějších kytarových děl 20. století, *Nocturnal after John Dowland for Guitar op. 70*. Premiéra tohoto díla byla 12. června 1964 na festivalu v Aldeburghu. Premiéroval ji sám Julian Bream. Dílo pojednává o různých stavech spánku a snů. Britten vytvořil hudební příběhy o různých stavech nespavosti, končící podrobení se spánku a smrti, které přichází jako úleva. Tato skladba je postavena na tématu *Come heavy sleep* z *First book of songs* od Johna Dowlanda. Dílo je ojedinělé v tom, že začíná variacemi, a v každé z nich se objevují malé motivy z Dowlandovy písně. Hlavní téma je poté až na konci. *Nocturnal after John Dowland for Guitar op. 70* má celkem devět variací s názvy: 1. *Musingly*, 2. *Very Agitated*, 3. *Restless*, 4. *Uneasy*, 5. *March-like*, 6. *Dreaming*, 7. *Gently Rocking*, 8. *Passacaglia*, 9. *Slow and Quiet*.²⁰

¹⁹ Remembering Benjamin Britten: November 22, 1913–December 4, 1976 | Counter-Currents. Access forbidden! [online]. Copyright © 2023 Counter [cit. 25.04.2023]. Dostupné z: <https://counter-currents.com/2013/11/remembering-benjamin-britten/>

²⁰ *Nocturnal after John Dowland, Op 70 (Britten)* - from CDA67648 - Hyperion Records - MP3 and Lossless downloads. Hyperion Records - independent British classical music record label - CDs, MP3 and Lossless downloads [online]. Copyright © 2008 [cit. 25.04.2023]. Dostupné z: https://www.hyperion-records.co.uk/dw.asp?dc=W10844_67648

Wayback Machine. Wayback Machine [online]. Dostupné z: https://web.archive.org/web/20190420040640/http://steve-paperclip.s3-eu-west-1.amazonaws.com/documents/uploadedfiles/000/000/287/original/Britten's_Nocturnal_Article.pdf

V roce 1976 po skončení festivalu v Aldeburghu Britten onemocněl infekcí, ze které se díky masivnímu přísunu antibiotik vyléčil. Nemoc se ale vracela a Britten si začal během posledního období svého života stěžovat na bolest levé paže při dirigování. Zemřel 4. prosince 1976 v Aldeburghu.

1.4 Lennox Berkeley

Lennox Berkeley se narodil 12. května 1903 v Oxfordu do aristokratické rodiny. Jeho dědeček George Lennox Rawdon byl sedmý hrabě z Berkeley. Jeho předci pocházeli z Francie a Skotska, proto Lennox a jeho rodina podnikali cesty do Francie, kterou si velice oblíbil. Začal se velmi zajímat o místní život a bohatou kulturu. K hudbě ho přivedl jeho otec, který hrál na klavír. Měl spoustu klavírních nahrávek, které s Lennoxem s velikou oblibou poslouchali. Při cestování do Francie navštěvoval svou matku Alinu Carlu Harris, která studovala zpěv v Paříži a také svou tetu, která byla salonní skladatelkou.

V roce 1922 začal studovat na Oxfordské univerzitě francouzštinu, starou francouzštinu a filologii. Také studoval varhany u Henryho Leye. Berkeley se v tomto roce, díky rodinným přátelům v Londýně, seznámil s Ravelem. Lennox mu ukázal něco ze svých kompozic. Ravel mu poté navrhnul, aby šel studovat skladbu k Nadie Boulanger do Paříže. V roce 1926 dokončil úspěšně studium na Oxfordské univerzitě a získal bakalářský titul. Po získání titulu se přestěhoval do Paříže a započal svá studia u Nadii Boulanger. Jelikož byl Lennox už velmi zdatný v harmonii, byl z těchto hodin omluven. Nadia Boulanger Lennoxem intenzivně vzdělávala v kontrapunktu, fuze a analýze klasické harmonie. Měla velmi v oblibě skladatele Igora Stravinského a proto s Lennoxem studovali jeho díla. To ho poté ovlivnilo v následující tvorbě.²¹ Během tohoto období začal Berkeley objevovat blues a jazz. Vliv jazzu a populární hudby je patrný v jeho kompozicích, např. *Quatre Pieces Pour la Guitare*. Ačkoliv měl Berkeley tyto žánry rád, neměly na jeho tvorbu takový vliv jako na jeho současníky Williama Waltona, Malcolma Henryho Arnolda a další.

²¹ Lennox Berkeley | PDF | Concerto | Opus Number. Discover the Best eBooks, Audiobooks, Magazines, Sheet Music, and More | Scribd [online]. Copyright © 2023 Scribd Inc. [cit. 25.04.2023]. Dostupné z: <https://www.scribd.com/document/261549207/Lennox-Berkeley#>

V roce 1929 začal psát hudební články pro Monthly Record v Paříži. V tomto roce se stal členem římskokatolické církve a přijal své další jméno Francois. Toto rozhodnutí hluboce ovlivnilo jeho život a dílo. V roce 1932 dokončil studium u Nadie Boulanger.²²

V roce 1926 se Berkeley setkal na hudebním festivalu v Barceloně s Benjaminem Brittenem. Stali se velmi blízkými přáteli a kolegy. I když byl Berkeley o deset let starší, zjistili, že mají mnoho společného. Navzájem se hudebně inspirovali. Začali spolupracovat na orchestrální suitě Mont Juic, která měla premiéru v roce 1938 na festivalu v Londýně. Jednalo se o suitu založenou na katalánských písních, které společně slyšeli v roce 1936 na barcelonském hudebním festivalu. Britten velmi obdivoval Berkeleyovu tvorbu třicátých let. Později zkomponoval Stabat Mater, které je věnováno Brittenovi. Sám ho také dirigoval.²³

Během Druhé světové války chtěl působit jako příslušník v Royal Air Force, kvůli zdravotním problémům ale nebyl přijat. V roce 1942 se Berkeley připojil k BBC, nejprve jako producent rozhovorů, poté jako dramaturg orchestrálních programů. Zde se seznámil s Elizabeth Fredou Bernsteinovou, se kterou se poté v roce 1946 oženil. Ve stejném roce opustil BBC a přijal místo na Royal Academy of Music jako profesor kompozice. Zde působil do roku 1968. Mezi jeho studenty patří David Bedford, William Mathias, Nicholas Maw či John Tawener. Všichni jeho studenti oceňovali jeho citlivé vedení ke kompozici.²⁴

Berkeleymu se dostalo mnoho poct a vyznamenání. V roce 1970 získal například čestný titul na Oxfordské univerzitě, čestné členství v Merton College (1974), dále obdržel čestný titul na univerzitě v Keele (1976-1979). Stal se rovněž prezidentem Festivalu v Cheltenhamu (1966-1983), členem Americké akademie a Institutu umění a literatury (1980).

Berkeleyova hudba zanechala velký otisk na anglické hudbě 20. století. Mezi jeho nejvýznamnější orchestrální díla patří Serenáda pro smyčce op.12 a Divertimento B dur op.18. Jeho tvorba zahrnuje čtyři symfonie. Napsal i spoustu koncertů pro sólový nástroj s orchestrem, například Klavírní koncert B dur op. 29, Koncert pro dva klavíry a orchestr op.30, nebo Kytarový koncert op.88. Velkou doménou v Berkeleyho

²² Lennox Berkeley | PDF | Concerto | Opus Number. Discover the Best eBooks, Audiobooks, Magazines, Sheet Music, and More | s.2. Scribd [online]. Copyright © 2023 Scribd Inc. [cit. 25.04.2023]. Dostupné z: <https://www.scribd.com/document/261549207/Lennox-Berkeley#>

²³ Lennox Berkeley - Wise Music Classical. Home - Wise Music Classical [online]. Copyright © Peter Dickinson, 1991 [cit. 25.04.2023]. Dostupné z: <https://www.wisemusicclassical.com/composer/109/Lennox-Berkeley/>

²⁴ ²⁴ Lennox Berkeley | PDF | Concerto | Opus Number. Discover the Best eBooks, Audiobooks, Magazines, Sheet Music, and More | Scribd [online]. Copyright © 2023 Scribd Inc. [cit. 25.04.2023]. Dostupné z: <https://www.scribd.com/document/261549207/Lennox-Berkeley#>

repertoáru je sborová tvorba. Patří sem například Magnificat pro sbor a orchestr op. 71, Mše pro pět hlasů op. 64, Crux Fidelis op. 43 nebo oratorium Jonáš op.3. Napsal čtyři opery - Nelson op.41, A Dinner Engagement op. 45, Ruth op.50 a Castaway op. 68.²⁵

Lennox Berkeley se významně zasloužil i o kytarový repertoár. Poprvé se s kytarou seznámil na koncertě španělského kytaristy Andrese Segovii 7. dubna 1924 v Paříži. Berkeleyho zaujal Segoviův recitál v Pařížské opeře natolik, že se začal o tento nástroj více zajímat. Poté, co slyšel tento koncert, rozhodl se, že napíše skladbu Quatre pices pour la guitarre, kterou věnoval právě Andrés Segoviovi. Quatro pieces pour la guitarre jsou čtyři malé skladby s názvy: 1. Moderato ma con brio, 2. Andanto con moto, 3. Lento, 4. Allegro. O této skladbě se dlouho vůbec nevědělo. Berkeley doufal, že Andrés skladbu zahrne do svého repertoáru, bohužel se tak ale nestalo. Skladbu objevil v archivu až v roce 2001 skladatel Angelo Gilardino. Publikováno Bergenem brzy poté. Poté se Berkeley seznamuje s jedním z nejvýznamnějších kytarových osobností Julianem Breamem. Pro kterého píše v roce 1957 svou druhou kytarovou skladbu Sonatina No.1, op.52. Bream se na samotné tvorbě podílel, pomáhal i při tvorbě prstokladů. Berkeley velmi často spolupracoval na svých kompozicích pro sólové nástroje s interprety a proto byl rád, když Bream tuto prosbu přijal. Sonatinu premiéroval sám Bream 9. března 1958 v Morley College v Londýně. Sonatina je třívětá. První věta nese označení Allegretto, druhá Lento a třetí věta Rondo.²⁶

Další skladbu co napsal je Theme and Variations op.77. Byla napsána v roce 1970 pro italského kytaristu Angela Gilardina, kterou premiéroval následující rok v Itálii. Jedná se o téma s šesti variacemi. Na objednávku britského tenoristy Petera Pearse složil v roce 1964 další kytarovou skladbu s názvem Songs of the Half-light op.65. Premiéra této sklaby proběhla v roce 1965 v Jubilee Hall v Aldeburghu. Peter Pearse tuto sklabbu premiéroval s kytaristou Julianem Breamem. Jedno z nejúspěšnějších

²⁵ Lennox Berkeley - Wise Music Classical. Home - Wise Music Classical [online]. Copyright © Peter Dickinson, 1991 [cit. 25.04.2023]. Dostupné z: <https://www.wisemusicclassical.com/composer/109/Lennox-Berkeley/>

²⁶ Sonatina for Guitar Op.52 by Lennox Berkeley - Sheet Music | This is Classical Guitar. This is Classical Guitar [online]. Copyright © 2023 Bradford Werner, [cit. 25.04.2023]. Dostupné z: <https://www.thisisclassicalguitar.com/sonatina-for-guitar-op-52-lennox-berkeley/>

Sonatina for Guitar Op. 52 No. 1 – some recommended recordings. The Lennox Berkeley Society [online]. Copyright ©2023 The Lennox Berkeley Society [cit. 26.04.2023]. Dostupné z: https://www.lennoxberkeley.org.uk/sonatina_for_guitar.php

pozdních děl je kytarový koncert op. 88. který je také věnovaný Breamovi. Koncert je třívětý. 1. věta Andantino – Allegretto, 2. věta Lento, 3. věta Allegro con brio.²⁷

Lennox Berkeley na konci svého života trpěl Alzheimerem. Nemoc ho ovlivnila i v jeho tvorbě. Přestal přijímat veškeré nabídky, nekomponoval vůbec. Zemřel 26. Prosince 1989 v nemocnici St. George's Hospital v Londýně.²⁸

1.5 Michael Tippett

Michael Tippett se narodil 2. ledna 1905 v Londýně. Jeho rodina nebyla hudebně založena. Otec Henry William Tippett byl právník. Jeho matka Isabel byla spisovatelka a sufražetka, za což byla později ve vězení. Dále se angažovala v politice jako členka Labouristické strany. V prvním roce Tippettova života se celá rodina přestěhovala do malé vesnice Wetherden v Suffolku. Neměl zde tolik hudební inspirace jako by měl v Londýně, proto se v dětství nevěnoval hudbě na takové úrovni. Ve vesnici navštěvoval místní kostel, kde zpíval ve sboru. V sedmnácti letech navštívil svůj první koncert, kde zaznělo dílo Mother Goose Suite od Maurice Ravela. Toto dílo ho natolik ohromilo, že se rozhodl začít se naplno věnovat komponování. Prvně se snažil naučit kompozici samostudiem. Čerpal z knihy Musical Composition od Charlese Stanforda. Poté šel. Navzdory prvotnímu nesouhlasu rodičů, studovat kompozici na Royal College of Music.

Studium započal u Charlesa Wooda, který zemřel nedlouho poté, co Tippett nastoupil na univerzitu. I přesto ho velmi ovlivnil v jeho hudebním rozvoji. Charles Wood byl skladatel a učitel Irského původu. Skládal především církevní a komorní hudbu pro smyčcové kvarteta. Jeho dalším učitelem byl Charles Herbert Kitson, významný varhaník a hudební pedagog a autor několika knih o harmonii a kontrapunktu. Dirigování studoval u Malcolma Sergenta a Adriana Boultu. V začátcích jeho studia byly jeho hudební znalosti velmi malé. Jeho studijní roky na Royal College of Music byly pro něho významným obdobím vzdělávání. Získával mnohé zkušenosti s poznáváním stěžejních děl klasického repertoáru. Velkou oblibu našel v Beethovenově tvorbě. První léto, které strávil v Londýně, navštívil koncerty v Queen's Hall, kde poprvé slyšel všechny Beethovenovy symfonie, a poté také kompletní cyklus Beethovenových smyčcových kvartetů, v podání Lenerova kvarteta. Tippett neposlouchal v té

²⁷ Concerto for Guitar | Lennox Berkeley - Wise Music Classical. Home - Wise Music Classical [online]. Dostupné z: <https://www.wisemusicclassical.com/work/8226/Concerto-for-Guitar--Lennox-Berkeley/>

²⁸ Lennox Berkeley | PDF | Concerto | Opus Number. Discover the Best eBooks, Audiobooks, Magazines, Sheet Music, and More | Scribd [online]. Copyright © 2023 Scribd Inc. [cit. 25.04.2023]. Dostupné z: <https://www.scribd.com/document/261549207/Lennox-Berkeley#>

době nic jiného a naprosto se do této hudby naprosto ponořil. Jeho zájem o umění neskončil jen u hudby, oslnilo ho také divadlo. Navštěvoval představení her od Čechova, Strindberga, Ibsena a Shawa. Největší zalíbení našel v tvorbě od Georga Bernarda Shawa.

V roce 1928 dokončil studium na Royal College of Music a získal bakalářský titul. Musel se rozhodnout, kde se dále usadí a kde bude komponovat. Většina mladých umělců po získání titulu se usadila v Londýně, kde dále komponovali a budovali své jméno. Tippett ale věděl, že musí z Londýna odjet, aby našel znovu klid na své komponování. Pronajal si chatu v North Downs, kde získal místo dirigenta Koncertního a operního spolku v nedalekém Oxted v Surrey. Otec mu poté zaslal dostatek peněz, aby si na tomto místě mohl postavit svůj malý dům.

V roce 1929 dostal nabídku vyučovat francouzštinu a hudbu na Hazelwood Preparatory School. Působil zde anglický básník a dramatik Christopher Fry, se kterým se Tippett spřátelil a spolupracovali na řadě jeho raných skladeb. Tippett zde setrval jako učitel čtyři roky. Odešel, protože se nestíhal věnovat kompozici naplno. Později vyřadil z repertoáru veškerou svou ranou tvorbu, kterou skládal po ukončení studia na Royal College of Music. Jedná se například o dva smyčcové kvartety, Koncert D dur pro malý orchestr a Žalm (The Gateway) pro sbor a malý orchestr s textem Christophera Frye. Už v těchto ranných kompozicích je vidět Tippettův velký smysl pro melodii. Mezi jeho první významná díla patří Smyčcový kvartet č.1 a Klavírní sonáta č.1.²⁹

V roce 1940 se Tippett stal ředitelem na Morley College, kde setrval do roku 1951. Vysoká škola získala díky němu dobré jméno. Studovala zde celá řada nadějných umělců, např. Alfred Deller, Peter Pears či Amadeus Quartet, který získal mezinárodní věhlas. V roce 1943 byl Tippett odsouzen na šest měsíců vězení ve Wormood Scrubs za pacifismus. 8. srpna roku 1944 byla jeho chata těžce poškozena bombardováním. Ostatní domy v Oxted byly zcela zničeny.

V roce 1955, poté, co opustil Morley College, se začal věnovat naplno jen komponování. Jeho pasivním příjmem se stalo vysílání jeho tvorby v rádiích. O rok později dokončil svou první operu *The Midsummer Marriage*. Provedení této opery bylo v Royal Opera House, stejně jako jeho další opery. Spousta z jeho významných děl jako např. *The Mask of Time* nebo *Symfonie č. 4* vznikla na objednávku pro Spojené státy. Získal mnoho titulů a ocenění: Titul Komandér britského impéria (CBE) v roce 1959, v roce 1966 Rytířský titul, dále mu byl

²⁹ MATTHEWS, David. *Michael Tippett: An Introductory Study*. Faber & Faber, s.15-21. 1980. ISBN 0571115276.

udělen Řád za zásluhy v roce 1983 a rovněž získal zlatou medaili Royal Philharmonic Society. Až do svých osmdesáti let zůstal Tippett velmi aktivním hudebníkem. Stále komponoval, dirigoval a cestoval po celém světě.³⁰

Michael Tippett zkomponoval jednu sólovou skladbu pro klasickou kytaru s názvem Blue Guitar. Dílo bylo zkomponováno pro Juliana Breama v letech 1982-1983 na objednávku Mezinárodní kulturní nadace Ambassador, která slavila devadesáté výročí. Skladbu věnoval svému dobrému příteli Calvinu Simmonsovi. Byl to mladý dirigent Londýnské filharmonie a asistent Zubina Mehty. Dílo je inspirováno básní The man with the Blue Guitar od spisovatele Wallace Stevense. Skladba má tři části: Transforming, Juggling, Dreaming. Tippett však toto pořadí vět nezamýšlel. Bream ho před premiérou této skladby přesvědčil o změně pořadí dvou posledních vět. Skladba nakonec zůstala v pořadí podle Breama. Báseň The man with the blue Guitar, inspirovaná obrazem s názvem The Old Guitarist od Pabla Picassa, je soubor třiceti tří básní psaných v dvouverších. Julian Bream tuto skladbu premiéroval 9. listopadu 1983. Michael Tippett je rovněž autorem písňového cyklu Songs for Achilles pro tenor a kytaru z roku 1961.³¹

Po příjezdu do švédského Stockholmu dostal Tippett zápal plic a tak se vrátil zpět do Anglie, kde 8. ledna 1998 zemřel.

1.6 Cyril Scott

Cyril Scott se narodil 27. září 1879 v Oxtonu. Byl považován za zázračné dítě. V pouhých dvou a půl letech začal hrát podle sluchu. Dokázal zahrát jednoduché melodie, které slyšel a na které improvizoval. V sedmi letech si dokázal díky své vychovatelce jednoduché melodie i zapisovat. Ona ho také naučila základní hudební teorii. Cyril Scott své hudební nadání nejspíše získal po své matce Mary Scottové. Byla ve své době celkem úspěšnou amatérskou umělkyní. Snažila se i o malé kompozice a napsala dva drobné valčíky. Jeho otec Henry Scott nebyl s hudbou vůbec spjat a synovou volbou věnovat se hudbě nebyl nadšený. Nepovažoval to za vhodné povolání. Viděl ale, jak je Cyril velmi odhodlaný stát se hudebníkem.

Když bylo Scottovi dvanáct let, dovolil mu odjet studovat hudbu na Konzervatoř do německého Frankfurtu nad Mohanem. Cyril získal na osmnáct měsíců ubytování u místní

³⁰ BOWEN, Meirion. *Michael Tippett: The Contemporary composers*. 1999. ISBN 1861050992.

³¹ ORLANDO, Roman. *Performer's guide to Michael Tippett's The Blue Guitar*. Florida, 2003. Desertační. The Florida state University School of Music.

rodiny a mohl se věnovat studiu. Získával zde všeobecné i hudební vzdělání. Spřátelil se s T. Hollandem Smithem, který se ho snažil umělecky vzdělávat a obohacovat. Bral ho s sebou na spoustu koncertů a operních představení. Po návratu zpět do Anglie získal nového učitele C. H. Jeaffresona. V té době se nemohl mladý Scott rozhodnout, jestli věnovat veškeré své úsilí na to, stát se profesionálním klavíristou nebo skladatelem. Rozhodl se pro kompozici a ve věku šestnácti let odjel do Frankfurtu studovat u Ivana Knorra. Ten byl velkým mistrem harmonie, kontrapunktu a kompozice.³² Cyril Scott se v té době setkal s německým básníkem Stefanem Georgem, který ho velmi ovlivnil v budoucí tvorbě. Tento básník v něm rozvinul lásku k poezii. Díky němu se prvně setkal s verši Ernesta Dowsona, který měl také velký vliv na Scottův hudební styl psaní písní. Ve svých dvaceti letech opustil Frankfurt a vrátil se opět do Liverpoolu, kde složil svou symfonii a dvě komorní díla. O rok později zkomponoval Heroice Suite pro orchestr. Hans Richter byl tímto dílem natolik uchvácen, že ho s ním uvedl v Manchesteru a Liverpoolu. Scott ho však později označil jako nezralé a zakázal jej dále hrát. V té době odjel opět do Německa, aby si v Darmstadtu poslechl provedení své Symfonie. Byl zde přivítán bouřlivým potleskem. Scott ve Frankfurtu setrval několik měsíců a poté navštívil Berlín. Při příležitosti této cesty se seznámil s významným německým malířem Melchiorem Lechterem, který na něho udělal velký dojem. I když byl o dost starší, stali se z nich dobří přátelé.³³

Ve dvaceti pěti letech se dostal do kontaktu s mysticismem, což velmi ovlivnilo jeho budoucí tvorbu. Pod tímto vlivem napsal Lotosovou zemi, Sfingu, Čínské písně a další. Začal ve své tvorbě upřednostňovat stupnici chromatickou před diatonickou a přestal tolik využívat pravidelné rytmy. První velké dílo, kde střídá nepravidelné rytmy a chromatickou stupnici, je Sonáta pro housle a klavír, dále také Rhapsody nebo Aubade pro orchestr. Rovněž složil předehru Princes Maleine, která byla s velkým úspěchem uvedena ve Vídni. Dalším dílem je Klavírní kvintet, který zazněl na jednom z jeho autorských koncertů v londýnské v Bechsteinhall. Velký úspěch měl jeho Klavírní koncert provedený na Britském festivalu. Scottova reputace v Anglii byla velmi odlišná od té v zahraničí. V Anglii byl považován spíše za skladatele písní a klavírní tvorby, zatímco v zahraničí byly jeho písně skoro nehrané a neznámé. Prováděly se zde spíše jeho vážnější kompozice.

V roce 1902 se setkal s klavíristkou Evelyn Suartovou, se kterou se spřátelil a navázal spolupráci. Propagovala na svých koncertech Scottovu hudbu a premiérovala spoustu jeho děl. Cyril Scott jí věnoval dílo s názvem Scherzo op. 25 Evelyn Suart.³⁴

³² Hull, A. Eaglefield: *Cyril Scott. Composer, Poet and Philosopher*. S.12-16 London, 1918

³³ Hull, A. Eaglefield: *Cyril Scott. Composer, Poet and Philosopher*. s.17- 20. London, 1918

³⁴ Hull, A. Eaglefield: *Cyril Scott. Composer, Poet and Philosopher*.s.20- 24. London, 1918

Cyril Scott zkomponoval jedno kytarové dílo. Jedná se o Sonatinu, napsanou na objednávku Andrése Segovii v roce 1927. Dílo bylo ztraceno, až do té doby, než ho k velké radosti Juliana Breama objevil v květnu 2001 italský kytarista a skladatel Angelo Gilardino. Jednalo se o originální rukopis v Segoviově archivu ve Španělsku. Julian Bream požádal Gilardina o první světovou premiéru tohoto díla, která proběhla v Londýně ve Wigmore Hall. Sonatina má tři věty. 1. věta: Adagio quasi introduzione, 2. věta: Allegretto Pensoso, 3. věta: Finale.³⁵ Na začátku druhé světové války jeho popularita klesala. Měl o mnoho méně vystoupení a téměř žádné nahrávky. Nenechal se tímto ale odradit a komponoval dále. Skládal opery, kantáty, dua, tria a sonáty. Pracoval do posledních dní svého života. Cyril Scott zemřel 31. prosince 1970.

³⁵ Jones, Allan (2004). Cyril Scott, Segovia and the Sonatina for Guitar. In: Symposium of the International Musicological Society (SIMS 2004), 11-16 Jul 2004, Melbourne, Australia.

2 Julian Bream a jeho přínos kytarovému repertoáru

Julian Bream se narodil 15. července 1933 ve čtvrti Battersea, které se nachází na jihu Londýna. Jeho matka se jmenovala Viollet Jessie Wright. Otec Henry George Bream byl amatérským hudebníkem a kytaristou a hrál v místních kapelách. I přes neznalost not ovládal hru na banjo, klavír a kytaru a byl schopen zahrát spoustu tehdejších populárních skladeb. Juliana seznámil s kytarou poprvé právě jeho otec a dal mu také i první lekce hry na ni. Henry neměl s klasickou kytarou velké zkušenosti, a tak objevovali krásy tohoto nástroje společně. Julian rád poslouchal nahrávky Django Reinhardta, jehož styl a hudební projev si zamiloval. Poté, co slyšel nahrávku z koncertu Andrése Segovii, na které hrál mimo jiné i *Recuerdos de la Alhambra* od Francisca Tarregy, rozhodl se věnovat kytaře na profesionální úrovni.³⁶

Poprvé Julian vystoupil v jedenácti letech při příležitosti setkání společnosti The Philharmonic Society of Guitarists. Toto vystoupení proběhlo 21. dubna 1954 a Julian zahrál Etudu h moll od Fernanda Sora. I přes malé zkušenosti s vystupováním sklidil od publika velký potlesk. Tato zkušenost dodala Julianovi velkou sebedůvěru a povzbuzení do dalšího vystupování. Julianův otec, který ve svém synovi rozpoznal velký hudební talent, ho vedl také ke hře na klavír. Bylo to pochopitelné, kytara v té době nebyla natolik rozšířena, aby se hrou na ni dokázal někdo uživit a naplno koncertovat. Proto mohl Julian cvičit na kytaru jenom ve volných chvílích. Po prvním úspěšném vystoupení se Wilfred Appleby, jeden z nejvlivnějších členů The Philharmonic Society of Guitarists, přimlouval u Henryho, aby se mohl Julian věnovat kytaře jako hlavnímu nástroji. Jeho otec byl ale proti a klavír musel zůstat nadále na prvním místě. To ho však neodradilo a v každé volné chvíli se ve hře na kytaru zdokonaloval.³⁷

Henry se stal hudebním manažérem a zajistil pro Juliana první veřejný recitál, který proběhl 17. února 1947 pro Cheltenham Guitar Circle. Vystoupení způsobilo průlom v Julianově kariéře. V srpnu 1947 dostal nabídku na nahrávání pro BBC, a tak se dostal do povědomí zahraničního publika. 7. prosince v témže roce se Julian poprvé setkal s Andrésem Segoviou. Bylo to na jeho koncertě v londýnském Cambridge Theatre, kde hrál s New London Orchestra Koncert D dur op. 99 od Maria Castelnuova-Tedesca. Den poté se opět

³⁶ TAYLOR, Jonathan Greene. *Julian Bream's 20th Century Guitar: An Album's Influence on the Modern Guitar Repertoire*. California, 2011. s. 4-5. Magisterská. University of California Riverside.

³⁷ TAYLOR, Jonathan Greene. *Julian Bream's 20th Century Guitar: An Album's Influence on the Modern Guitar Repertoire*. California, 2011. s. 5. Magisterská. University of California Riverside.

setkali, a sice v Alliance Hall, kde Julian dostal nabídku společného koncertu se Segoviou. Vystoupení bylo úspěšné a Segovia po této zkušenosti Juliana opět pozval na další své vystoupení do hotelu v Londýně. Julian zde odehrál více než dvouhodinový koncert. Segovia byl jeho hrou ohromen. Nekomentoval vůbec techniku mladého hráče, která nebyla v té době ještě na vysoké úrovni, ale jeho hudební projev. Doporučil mu, aby začal své hudební nadání rozvíjet na některé z místních univerzit. Julian se na radu Andrése přihlásil na Royal College of Music a začal zde studovat. V té době se na univerzitě zatím nevyučovala kytara, proto se Julian přihlásil na klavír.³⁸

4. ledna 1948 byl orchestrem Cheltenham Spa Pal Court Orchestra pozván, aby přednesl některé skladby ze svého repertoáru. Julian zahrál Serenatu Espaňolu od Joaquína Malatse a Fandanguillo od Joaquína Turiny. Druhý den měl Julian svůj druhý veřejný recitál v Cheltenham Art Gallery. Velmi úspěšně ho celý odehrál na kytaru George Panormo z roku 1856. Roku 1948 získal možnost první větší honorované spolupráce na filmu *Saraband for Dead Lovers*.³⁹ Julian svým hudebně procítěným výkonem udělal velký dojem na hudebního skladatele Alana Rawsthorna. Ten pro něho v roce 1971 zkomponoval skladbu *Elegy for Guitar*, kterou Bream po skladatelově smrti dokončil. Další velká příležitost přišla s nabídkou od BBC. Jednalo se o provedení *Concierto de Aranjuez* španělského skladatele Joaquína Rodriga. Julian se s touto skladbou setkal prvně. Navštívil obchod s notami, kde si pořídil sólový part i partituru celého orchestru. *Concierto* stačil nastudovat za pouhé tři týdny.⁴⁰

..

Julian Bream se zasloužil o spoustu kytarových nahrávek. Svou studiovou kariéru započal se svým přítelem Peterem Pearsem v roce 1955 v Decca Studios. Nahráli zde album s názvem *Elizabethan Lute Songs*. Jeho první sólová deska se skladbami Fernanda Sora, Joaquína Turiny a Manuela de Falla následovala v příštím roce. Od té doby pořizoval kytarové i loutnové nahrávky téměř každý rok. Nejvýznamnější album, které Juliana nejvíce proslavilo, bylo *The Art of Julian Bream* z roku 1959. Byl to mezník v jeho kariéře, a to také z důvodu

³⁸ ³⁸ TAYLOR, Jonathan Greene. *Julian Bream's 20th Century Guitar: An Album's Influence on the Modern Guitar Repertoire*. California, 2011. s. 8-9. Magisterská. University of California Riverside.

Julian Bream Biography. Wayback Machine [online]. Copyright © [cit. 15.03.2023]. Dostupné z: <https://web.archive.org/web/20200627024924/http://www.julianbreamguitar.com/biography.html>

³⁹ Julian Bream Biography. Wayback Machine [online]. Copyright © [cit. 15.03.2023]. Dostupné z: <https://web.archive.org/web/20200627024924/http://www.julianbreamguitar.com/biography.html>

⁴⁰ TAYLOR, Jonathan Greene. *Julian Bream's 20th Century Guitar: An Album's Influence on the Modern Guitar Repertoire*. California, 2011. s. 14-16. Magisterská. University of California Riverside.

oproštění od repertoáru, který hrával Segovia. Díla na tomto albu byla různého stylu, jednalo se o originální literaturu či transkripce. Jsou zde skladby od Domenica Scarlattiho, Domenica Cimarosy, Lennox Berkeleyho, Joaquína Rodriga, Maurice Ravela, Mateo Albenize, Girolama Frescobaldiho a Alberta Roussela. Bream zde ukázal svou hudební kreativitu a nápady, které byly často odlišné od stylu Segovii. Byl zároveň prvním kytaristou, který nahrál skladbu od současného anglického skladatele. Jednalo se o Sonatinu op. 51 Lennox Berkeleyho. Další album s názvem Guitar Concertos obsahuje dva koncerty z různých stylových období - Guitar Concerto in A op. 30 od Maura Giulianiho a Guitar Concerto op.67 Malcolma Arnolda. Malcolm tento koncert věnoval právě Julianovi, který pořídil tuto nahrávku jako první. Další album nahrál na loutnu a obsahovalo opět díla anglického skladatele, tentokrát Benjamin Brittena. Jednalo se o Courtly Dances from Gloriana. Svá další tři alba Julian nahrál opět na loutnu a obsahovaly skladby od renesance po baroko. V roce 1966 následovalo kytarové album s názvem 20th Century Guitar, které mělo obrovský úspěch. Nahrál zde skladby od Reginalda Smithe – Brindleho, Franka Martina, Hanse Wenera Henzeho a Heitora Villa – Lobose. Objevilo se zde i dílo Benjamin Brittena s názvem Nocturnal after John Dowland op. 70, které se stalo stěžejním dílem kytarového repertoáru 20. století.⁴¹

Julian Bream se dostal do širokého povědomí také díky své aktivitě v televizních a rozhlasových pořadech. Velmi úspěšným se stal jeho životopis s názvem A Life in the Country, který byl poprvé uveden v roce 1976 pro BBC. V roce 1984 natočil další filmy, které se zabývaly historií španělské kytarové hudby. Tyto snímky natáčel ve Španělsku pro Channel 4. Bream pořádal také kytarové mistrovské kurzy s názvem Julian Bream Masterclass. Jednalo se celkem o čtyři mistrovské kurzy vysílané na BBC TV.

Julian Bream získal mnoho ocenění. Je držitelem čestných doktorátů z University of Surrey (1968) a Leeds (1984). Byl zvolen čestným členem Královské hudební akademie (1966), dále se stal v roce 1988 čestným členem Royal Philharmonic Society a také mu byla v roce 1966 udělena cena Royal Philharmonic Society Instrumentalist's Award.⁴²

⁴¹ Julian Bream Biography. Wayback Machine [online]. Copyright © [cit. 15.03.2023]. Dostupné z: <https://web.archive.org/web/20200627024924/http://www.julianbreamguitar.com/biography.html>

⁴¹ TAYLOR, Jonathan Greene. *Julian Bream's 20th Century Guitar: An Album's Influence on the Modern Guitar Repertoire*. California, 2011. s. 25-47. Magisterská. University of California Riverside.

⁴² Julian Bream | Hazard Chase. Wayback Machine [online]. Copyright © 2015 Hazard Chase Limited [cit. 14.03.2023]. Dostupné z: <https://web.archive.org/web/20150721114329/http://www.hazardchase.co.uk/artists/julian-bream/>

Mezi poslední koncerty, které odehrál, patří sólové vystoupení v Philharmonic Hall v Liverpoolu nebo na festivalu v Norwich. V roce 2001, při příležitosti padesátiletého výročí od prvního koncertu v roce 1951, uspořádal svůj velký kytarový recitál ve Wigmore Hall. Julian Bream zemřel 14. srpna 2020 v malé vesnici v Donhead St. Andrew.⁴³

⁴³ Julian Bream | Hazard Chase. Wayback Machine [online]. Copyright © 2015 Hazard Chase Limited [cit. 14.03.2023].
Dostupné z: <https://web.archive.org/web/20150721114329/http://www.hazardchase.co.uk/artists/julian-bream/>

3 William Turner Walton – Five Bagatelles: porovnání nahrávek kytaristů

3.1 Alvaro Pierri

Alvaro Pierri je klasický kytarista pocházející z Uruguaye. V první bagatelle s označením Allegro se zaměřuje na bohatou barevnost každé fráze, díky čemuž jednotlivé motivy velmi srozumitelně vyniknou. Bohatě pracuje také s agogickou výstavbou. Po počátečním rozloženém akordu nastupuje první motiv, kde se střídají tóny e, fis. Poté přicházejí rasgueadové akordy. Alvaro s těmito akordy pracuje oproti ostatním nahrávkám spíše jako s rytmickým útvarem. Při nástupu pomalé části zvolil spíše rychlejší tempo, kvůli kterému se vytrácí z pomalé části klid. V celém Allegru je patrný větší tempový pohyb než u ostatních interpretů.

V druhé části Lento se objevuje velká škála barevnosti, se kterou pracuje po celou dobu. Na začátku Lenta Alvaro přidává vždy bas z předešlého taktu, který skladbě ubírá na klidném charakteru a dává tím vyniknout určité rytmičnosti basové linky. Po úvodu nastupují rozložené akordy ve staccatu. Alvaro tyto harmonie vyhrává v delších hodnotách, díky kterým lépe připravuje nadcházející hlavní téma.

Ve třetí části Alla Cubana zvolil rychlejší tempo než například Sean Shibe. Na začátku zvýrazňuje tón ais pomocí rychlého vibrata, což dodává skladbě jiný charakter než u ostatních nahrávek. Hlavní téma vyznívá díky zvolené artikulaci spíše rytmicky než expresivně. Ponděkud se tak vytrácí kontrast mezi rytmickou úvodní částí a následnou charakterově odlišnou částí melodickou.

Ve čtvrté části Sempre espressivo zvolil spíše rychlejší tempo. Na začátku vynechává oproti ostatním nahrávkám psané flažolety. Využívá je vždy až v opakování stejného motivu. Na konci skladby, když se vrací zpět začáteční motiv, přidává flažolety opět na opakování motivu. Díky tomu tento záměr dostává celistvost.

V poslední části Con Slancio zvolil podobné tempo jako u ostatních nahrávek. Na začátku nechává přeznívat notu e. Tím začátek ztrácí konkrétnost i deklamační srozumitelnost. Jeho

hra je barevně velmi pestrá a agogicky bohatá. Celou skladbu uzavírá velká gradace, interpretem pečlivě připravovaná po dynamické, artikulační i tempové stránce.⁴⁴

3.2 Sean Shibe

Na druhé nahrávce⁴⁵ zazní Five Bagatelles v podání anglického kytaristy Seana Shibe, považovaného za předního kytaristu své generace. V první bagatelle Allegro využívá Sean různé způsoby vibrata na každém melodickém tónu. Díky tomu tato část získává větší zpěvnost. Při nástupu sekvence, která se prolíná v různých tóninách, Sean vykresluje každou tóninu jiným barevným rejstříkem. Tímto se sekvence stává přehlednější a zajímavější. Při nástupu kontrastního tématu zvolil pomalejší tempo, díky kterému tato část získala větší klid a zpěvnost. Oproti nahrávce Alvara Pierriho je zde takřka jednotné tempo. Dodává to více rytmický charakter.

V části Lento zvolil také rychlejší tempo než v nahrávce Pierriho. Staccato vypsané v rozložených akordech Sean dodržuje. Lehkosti této části pomohl také výběrem použitých rejstříků. Sean Shibe pracuje v celé skladbě s různými druhy a intenzitou vibrata. Díky tomu získává skladba zpěvnost.

Ve třetí části Alla Cubana zvolil pomalejší tempo než ostatní interpreti. Tempo připomíná více Varii Capricci, což je orchestrální verze tohoto díla. První tón hraje o oktávu výš, poté už hraje basový tón podle notového zápisu. Na rozdíl od Pierriho hraje hlavní téma bez artikulace. Téma dostane díky tomu více melodický charakter.

V Sempre Espressivo se objevuje opět spousta barevných rejstříků, které Sean velice vkusně využívá. Při návratu prvního motivu skladby se objeví artikulace ve středním hlase. Sean tuto artikulaci použil až v závěru skladby, což narušuje určitou jednotnost celé koncepce.

V poslední části Con Slancio zvolil podobné tempo jako například Alvaro Pierri. V začátku skladby používá pro každou skupinu šestnáctinových hodnot jiný dynamický a barevný rejstřík. Díky těmto prostředkům dosáhl více zpěvného charakteru. V půlce skladby, po velké

⁴⁴ WALTON, William: Gitarre, Alvaro Pierri, LP, vydavatelství Blue Angel, 1985

⁴⁵ WALTON, William: Dreams & Fancies: English Music for Solo Guitar, Sean Shibe, Guitar, CD 34193, vydavatelství Delphian, 2017

gradaci, Sean zpomalil motiv, který po šesti taktech dostává opět do základního tempa. Tento interpretační záměr vnesl do skladby, po střídání rychle na sebe navazujících motivů, určité uklidnění. Na konci části je velká gradace, kterou zvýraznil rasgueado na každém ze závěrečných akordů.

3.3 Julian Bream

Na třetí nahrávce⁴⁶ zazní Five Bagattelles v provedení Juliana Breama. V první části Allegro zvolil podobné tempo jako v orchestrální verzi Varii Capricii. Díky zvolenému tempu si může dovolit více zacházet s dynamikou a barevností nástroje. Na začátku skladby modeluje každý melodický tón pomocí vibrata. Ke konci úvodního motivu zapojuje ostrý rejstřík a artikulaci, čímž dodává další části o dost větší kontrast. V této části, po rozložených akordech, nastává melodický motiv (9.takt). V notovém zápisu jsou psané po tomto motivu osminové pomlky, které nedodrhuje a nechává tak poslední tón znít až do dalšího melodického tónu následujícího akordu. Dokáže tím udělat tuto část více melodičtější a zpěvnější. V následující sekvenci od 26. taktu se věnuje barevně každé tónině, která přichází. Na konci každé sekvence odděluje barevně posledních šest šestnáctinových not, čímž dělá větší kontrast a prostor další nadcházející tónině. Do dalšího kontrastního tématu Bream přejde ve stejně rychlém tempu, nezůstává v něm ale po celou dobu.

Po pěti taktech zpomalí a hudba se tím dostává do většího klidu. Dokáže tak oddělit dva charaktery, které se v této části objevují.

V druhé části Lento zvolil podobně pomalé tempo jako ostatní interpreti. Po úvodních třech taktech nastupují kvartsextakordy G dur a As dur (takt 4), které jsou napsány ve staccatu. Bream tyto akordy hraje dlouze. Podle mého názoru se tímto záměrem vytrácí ze začátku rytmická složka tohoto motivu. Bream nejspíše přemýšlel nad tímto začátkem spíše melodicky a připravoval další motiv, který je více rytmického charakteru (takt 17). Díky tomu další motiv vyznívá více kontrastně. V tomto motivu Bream střídá artikulaci na rozložených akordech. První tři takty hraje ve staccatu, poté motiv předvede opět dlouze. Na jeden takt, kde zazní akord Des dur, se opět vrací k artikulaci podpořenou ostrým rejstříkem. Díky zvolenému tempu a použití vibrata dostává tato část klid a zpěvnost.

Ve třetí části Alla Cubana zvolil také pomalejší tempo a přiblížil se tak více orchestrální verzi. Bream v celé této části minimálně používá artikulaci. Všechny melodické tóny hraje dlouze, občas artikuluje bas, ale to minimálně. V následujícím tématu, který je melodického

⁴⁶ WALTON, William: Dedication, Julian Bream, LP, vydavatelství RCA Red Seal

charakteru, opět nepoužívá artikulaci. Bohatší zapojení práce s artikulací přichází v posledních čtyřech taktech před nástupem začínajícího motivu (takt 24-27).

Ve čtvrté části *Sempre Espressivo* zvolil podobně pomalé tempo jako v druhé části *Lento*. Na každém akordu na první době v taktu používá arpeggio, po kterém přichází melodie ve flažoletech. V celé této části se objevuje mnoho barevných rejstříků, které Bream velmi vkusně využil.

V páté části *Con Slancio* zvolil podobně rychlé tempo jako v úvodní části. V celé této bagattelle se neobjevuje tak velká škála barevnosti a výrazná dynamická výstavba, jako je tomu například u nahrávky Seana Shibe. Hudba však neztrácí plynulost ani konkrétnost. Díky jeho nezaměnitelnému a vyzrálému hudebnímu projevu získává celá skladba lehkost a přesvědčivost.

Závěr

Ve své bakalářské práci jsem zkoumal život a díla anglických skladatelů 20. století, především kytarového repertoáru. Snažil jsem se vystihnout jejich seznámení s hudbou až po karierní vrchol. U každého skladatele jsem probádal okolnosti vzniku a různé inspirace kytarových děl. Zabývám se u každého skladatele na profesní setkání s kytaristou Julianem Breamem, pro kterého byly všechny tyto skladby zkomponovány. V druhé kapitole byl probrán život Juliana Breama. Zkoumal jsem jeho hudební začátky, jeho první seznámení s kytarou a seznámení s Andrésem Segoviou, který ho v budoucí kariéře velmi ovlivnil. Popisuji zde jeho nahrávací kariéru, která byla velmi pestrá. Od jeho prvního seznámení s nahráváním desky, na které se objevil i jeho přítel Peter Pearsen, až po jeho nejvýznamnější alba. Odkazuji zde i na vazby s anglickými skladateli, s kterými se postupem života setkává a pomáhá na vytvoření nového kytarového repertoáru. V praktické části této práce jsem představil tři různé interpretační pohledy na skladbu Five Bagatelles Williama Waltona. Poukazuji zde na různé rozdíly mezi nahrávkami. Každý ze zmíněných interpretů k této skladbě přistupoval jiným způsobem, jak v podobě zvolených temp, použití artikulace, tak zvolených agogických prostředků. K porovnání této skladbě jsem vybral nahrávky od tří interpretů Alvara Pierriho, Seana Shibe a Juliana Breama

Hlavním cílem této práce bylo poukázat na velmi významné kytarové díla anglických skladatelů 20. století a na jejich veškeré okolnosti, abych lépe pochopil principy chápání těchto kompozic. Probádání těchto kytarových skladeb je pro mě velkou inspirací do budoucího vytváření mého repertoáru.

Seznam použitých zdrojů

Odborná literatura

PALMER, Tony. Julian Bream, a life on the road. London: Macdonald, 1982

TAYLOR, Jonathan Greene. *Julian Bream's 20th Century Guitar: An Album's Influence on the Modern Guitar Repertoire*. California, 2011. Magisterská. University of California Riverside.

Hull, A. Eaglefield: *Cyril Scott. Composer, Poet and Philosopher*. London, 1918.

Jones, Allan (2004). Cyril Scott, Segovia and the Sonatina for Guitar. In: Symposium of the International Musicological Society (SIMS 2004), 11-16 Jul 2004, Melbourne, Australia.

BOWEN, Meirion. *Michael Tippett: The Contemporary composers*. 1999. ISBN 1861050992.

MATTHEWS, David. *Michael Tippett: An Introductory Study*. Faber & Faber, 1980. ISBN 0571115276.

ORLANDO, Roman. Performer's guide to Michael Tippett's The Blue Guitar. Florida, 2003. Desertační. The Florida state University School of Music.

KENNEDY, Michael. *Portrait of Walton*. Oxford University Press, 1989. ISBN 0193154188.

MATTHEWS, David. *Benjamin Britten*. 2013. ISBN 9781908323385.

CRAGGS, Stewart Roger. *Malcolm Arnold: A Bio-Bibliography*. 1998. ISBN 978-0387530864.

VELÁZQUEZ, Víctor Ernesto Gutiérrez. Lenox Berkeley. *Sonatina para guitarra Op. 52 No. 1 (1957) para guitarra sola*.

Internetové zdroje

Julian Bream Biography. Wayback Machine [online]. Copyright © [cit. 15.03.2023]. Dostupné z:

<https://web.archive.org/web/20200627024924/http://www.julianbreamguitar.com/biography.html>

Julian Bream | Hazard Chase. Wayback Machine [online]. Copyright © 2015 Hazard Chase Limited [cit. 14.03.2023]. Dostupné z:

<https://web.archive.org/web/20150721114329/http://www.hazardchase.co.uk/artists/julian-bream/>

Sonatina for Guitar Op.52 by Lennox Berkeley - Sheet Music | This is Classical Guitar. This is Classical Guitar [online]. Copyright © 2023 Bradford Werner, [cit. 25.04.2023]. Dostupné z:

<https://www.thisisclassicalguitar.com/sonatina-for-guitar-op-52-lennox-berkeley/>

Concerto for Guitar | Lennox Berkeley - Wise Music Classical. Home - Wise Music Classical [online]. Dostupné z: <https://www.wisemusicclassical.com/work/8226/Concerto-for-Guitar--Lennox-Berkeley/>

The Cyril Scott Companion. Homepage - Boydell and Brewer - Academic Press [online]. Copyright © 2023 Boydell and Brewer Limited. Registered in England [cit. 10.03.2023]. Dostupné z: <https://boydellandbrewer.com/9781783272860/the-cyril-scott-companion/>

[online]. Copyright © Mike Evans [cit. 25.04.2023]. Dostupné z: <https://brahms.ircam.fr/fr/composers/composer/3177/>

Bagatelles (5) for guitar | Details | AllMusic. AllMusic | Record Reviews, Streaming Songs, Genres & Bands [online]. Copyright ©2023 ALLMUSIC, NETAKTION LLC [cit. 25.04.2023]. Dostupné z: <https://www.allmusic.com/composition/bagatelles-5-for-guitar-mc0002355799>

MINDEROVIC, Zoran. William Walton. <https://www.encyclopedia.com/people/literature-and-arts/film-and-television-biographies/william-walton> [online]. 2016 [cit. 2023-03-13].

Remembering Benjamin Britten: November 22, 1913–December 4, 1976 | Counter-Currents. Access forbidden! [online]. Copyright © 2023 Counter [cit. 25.04.2023]. Dostupné z: <https://counter-currents.com/2013/11/remembering-benjamin-britten/>

Nocturnal after John Dowland, Op 70 (Britten) - from CDA67648 - Hyperion Records - MP3 and Lossless downloads. Hyperion Records - independent British classical music record label - CDs, MP3 and Lossless downloads [online]. Copyright © 2008 [cit. 25.04.2023]. Dostupné z: https://www.hyperion-records.co.uk/dw.asp?dc=W10844_67648

Wayback Machine. Wayback Machine [online]. Dostupné z: https://web.archive.org/web/20190420040640/http://steve-paperclip.s3-eu-west-1.amazonaws.com/documents/uploadedfiles/000/000/287/original/Britten's_Nocturnal_Article.pdf

Malcolm Arnold | Faber Music. Faber Music [online]. Copyright © 2023 Faber Music [cit. 25.04.2023]. Dostupné z: <https://www.fabermusic.com/we-represent/malcolm-arnold>

Malcolm Arnold - Biography - IMDb. IMDb: Ratings, Reviews, and Where to Watch the Best Movies & TV Shows [online]. Copyright © 1990 [cit. 25.04.2023]. Dostupné z: https://www.imdb.com/name/nm0002185/bio?ref_=nm_ov_bio_smhttps://www.imdb.com/name/nm0002185/bio?ref_=nm_ov_bio_sm

Fantasy for Guitar, Op.107 by Malcolm Arnold | This is Classical Guitar. This is Classical Guitar [online]. Copyright © 2023 Bradford Werner, [cit. 25.04.2023]. Dostupné z: <https://www.thisisclassicalguitar.com/fantasy-for-guitar-op107-malcolm-arnold/>

Concerto for Guitar & Chamber Orchestra | Malcolm Arnold - Wise Music Classical. Home - Wise Music Classical [online]. Copyright © Eduardo Fernández [cit. 25.04.2023]. Dostupné z: <https://www.wisemusicclassical.com/work/12270/Concerto-for-Guitar--Chamber-Orchestra--Malcolm-Arnold/>

Sonatina for Guitar Op. 52 No. 1 – some recommended recordings. The Lennox Berkeley Society [online]. Copyright ©2023 The Lennox Berkeley Society [cit. 26.04.2023]. Dostupné z: https://www.lennoxberkeley.org.uk/sonatina_for_guitar.php

Lennox Berkeley - Wise Music Classical. Home - Wise Music Classical [online]. Copyright © Peter Dickinson, 1991 [cit. 25.04.2023]. Dostupné z: <https://www.wisemusicclassical.com/composer/109/Lennox-Berkeley/>

Lennox Berkeley | PDF | Concerto | Opus Number. Discover the Best eBooks, Audiobooks, Magazines, Sheet Music, and More | Scribd [online]. Copyright © 2023 Scribd Inc. [cit. 25.04.2023]. Dostupné z: <https://www.scribd.com/document/261549207/Lennox-Berkeley#>

Concerto for Guitar | Lennox Berkeley - Wise Music Classical. Home - Wise Music Classical [online]. Dostupné z: <https://www.wisemusicclassical.com/work/8226/Concerto-for-Guitar--Lennox-Berkeley/>

Sonatina for Guitar Op.52 by Lennox Berkeley - Sheet Music | This is Classical Guitar. This is Classical Guitar [online]. Copyright © 2023 Bradford Werner, [cit. 25.04.2023]. Dostupné z: <https://www.thisisclassicalguitar.com/sonatina-for-guitar-op-52-lennox-berkeley/>

Adams, Byron. "Waltone, sire Williame." *Grove Music online*. 2001; [cit 15. 04 2023]. Dostupné z: <https://www.oxfordmusiconline.com/grovemusic/view/10.1093/gmo/9781561592630.001.0001/omo-9781561592630-e-0000040016>.

Audionahrávky

WALTON, William: Dreams & Fancies: English Music for Solo Guitar, Sean Shibe, Guitar, CD 34193, vydavatelství Delphian, 2017

WALTON, William: Gitarre, Alvaro Pierri, LP, vydavatelství Blue Angel, 1985

WALTON, William: Dedication, Julian Bream, LP, vydavatelství RCA Red Seal, 1982

Příloha 1

FIVE BAGATELLES

Edited by Julian Bream

WILLIAM WALTON

I

Allegro $\text{♩} = 126c.$

1

5

9

14

19

23

27

p

ff

p cresc.

p

©Oxford University Press 1974

OXFORD UNIVERSITY PRESS, MUSIC DEPARTMENT, WALTON STREET, OXFORD OX2 6DP

Photocopying this copyright material is **ILLEGAL**

Printed in Great Britain

4 CI ————— CVI

59 *p* *n i m a i*

61 VI II VI II

63 CI CV
(*l'istesso mov.*) *p*
dim. *pp*

66 *espress.*
sim. *f*

70 *p* (meno mosso rubato) CII CII
pp

75 rit. - - - molto

79 CV *arm. art.* *a tempo* simile
pp *sim. naturale*

84 CII

86 CII *naturale*
rit.

Five Bagatelles for Guitar

89 *a tempo sub.* *sim.* *pp cresc.* 5

92 CVI *a i p i m a* CVI

95 *ff*

98 CV III

102 CV III

107 CVIII CIII *cresc. sempre*

111 CIII

114 CIII

117 CVIII

Five Bagatelles for Guitar

II

⑥ to D

Lento $\text{♩} = 46c.$

Musical score for guitar, titled "Five Bagatelles for Guitar", page 34. The score is in 3/8 time and begins with a treble clef and a key signature of two flats (B-flat and E-flat). The tempo is marked "Lento" with a quarter note equal to 46 cents. The piece is divided into measures 6 to 46. The score includes various musical notations such as chords, triplets, and fingering numbers. Roman numerals (I, III, V, VIII, X, CIII, CV, CVIII) are placed above the staff to indicate chord positions. Circled numbers (5, 6, 12) are placed below the staff, likely indicating fret numbers. The piece concludes with a final chord in measure 46.

Five Bagatelles for Guitar

54 *arm. art.*
pp

63 *f* *mf*
 X
 6
 CVIII

70 *pizz.* *p* *nat.*

77

85

93

99 *(pp)* *dim.*

106 *arm. art. 8va*
pp *molto rit. a piacere* [Tambora]

III

⑥ to D

Alla Cubana ♩ = 88c.
arm. art.

The musical score for 'Alla Cubana' is written in treble clef with a key signature of two sharps (D major) and a 3/4 time signature. It begins with a dynamic marking of *p* and includes fingerings such as *p*, *m*, *i*, *m*, and *p*. The score is divided into measures, with measure numbers 4, 8, 11, 13, 16, and 20 clearly marked. Measure 8 includes a *[Tambora]* section. Measure 13 is labeled **CIV**. Measure 16 is labeled **CII** and includes the instruction *espress.*. Measure 12 includes a *(poco rit.)* marking. The score features various musical notations including slurs, accents, and dynamic markings like *p* and *arm. art.*.

V

⑥ to E

Con Slancio ♩ = 126c.

②
ff

5

9

12
p cresc.

15

19
CIV
ff

23
II
CIV

Five Rosettes for Guitar

27 CVII CVI

30 CIX CVIII VIII

33 CVII CIX VIII CVII

36 VIII

39 CV CV

42

45 pp cresc.

Five Baetelles for Guitar

14
48 *dim.* II

51 CIII ② CIII VI

54 IX VIII ②

57 IX VIII ② *ff*

60 CIX CVII CIX CVII

64 CV CIV *p i p i m*

67 CIV *p cresc.*

70 ② CIV CV ②

Vista Romantica for Guitar

74 *p m i m* *i m i m* **CVI**

78 **CIX** **CVIII**

81 **CX**

84 **CX** **X**

87 **X** **III**

90 *p i m i* *p i m i*

93 *a m p i p* *pp cresc.* *sim.*

97 *m i m* *a* *p cresc.*

Detailed description: This page of a guitar score contains measures 74 through 97. It features a variety of musical techniques including fingerings (e.g., 2, 3, 4, 1, 2, 3, 4, 1, 2, 3, 4), slurs, and dynamic markings such as *p*, *pp cresc.*, and *sim.*. Roman numerals (CVI, CIX, CVIII, CX, X, III) are placed above the staff to indicate specific fret positions. The notation includes sixteenth and thirty-second notes, often beamed together, and rests. The key signature has one sharp (F#).

Five Bagatelles for Guitar

